

RAPSODIJA U HRVATSKOM NARODNOM KAZALIŠTU U OSIJEKU U SLAVONSKOM STILU NEOBIČNO I INTRIGANTNO - PREDSTAVA U PREDSTAVI

Sedamdeset učenika naše škole, u pratnji nastavnice glazbene kulture Verice Karliček, gledalo je u osječkom HNK – u novu postavu etno – mjuzikla Branka Mihaljevića, Slavonsku rapsodiju.

Naime, radi se o predstavi u predstavi. Svaki je dio predstave pomalo neobičan, počesto i komičan, tako da je bilo vrlo teško povući liniju prava predstava, a

Ono što prije predstave komada koju dosjetili kako bi se se oduševljavaju onaj tko voli, taj Čuli smo i, nama vrhunac pred- u dane ranog stihove koje ćemo

Večer na solisti, fantastičan

jeha. To je bila Slavonija u najboljem izdanju, kako je i sam rekao Siniša Leopold, šef-dirigent Tamburaškog orkestra Hrvatske radiotelevizije, skladatelj, glazbeni pedagog i publicist u Zagrebu.

S velikim veseljem iščekujemo novu predstavu koje će nas sve, nadamo se, oduševiti jednako strasno, kao i ova.

između stvarnosti i zbilje te je teško odrediti što je što je predstava u predstavi. Neobično, zar ne? nas se posebno dojmilo, bilo je vrijeme provedeno u Mc Donaldsu, no moramo priznati i sama tematika možemo povezati s vlastitim životima. Slavonci su se bilo lijepo odmarati, a da umjesto njih rade stranci koji Slavonijom. Prihvatili su zabavu i besposličarenje, a neka i radi. Zanimljivo.... djeci, poznatu pjesmu Zeko i potočić koja je bila stave. Ona nas je posebno oduševila jer nas je vratila djetinjstva kada su nam mame prije spavanja pjevušile pamti ti cijeloga života.

daskama koje život znače bila je izvrsna!!! Odlični zbor, nadahnjujući orkestar, a mi živahni prštali od smijeha.

Napisala: Jovana Tešić, 7.r.

ODUŠEVILI SMO SE

OSLIKAJMO ŠKOLU BOJAMA SVOGA SRCA!!!

Rat koji se do-ostavio je iza sebe strah, nam svima bilo bolje, snagama premostiti mos-budućnosti, a ona će biti rojimo. Nažalost, postoje već uništavati i rušiti sve složimo.

Naša je škola li-sklad i harmonija. Ona stoga bi se trebali tako u ju je održavati i u nju lijepa i čista. No, ne vrijedi kao ni za što u životu.

Na zidovima zgrade jedno su jutro os-lsticanje nacionalnih osudu i prijekor.

Ravnateljica gospođa Marija Budimir osudila je vandalizam okupivši i porazgovaravši sa svim učenicima škole. Kako bismo svima dokazali da se ipak radi samo o pojedincima, pružili smo jedni drugima ruke i uz pomoć nastavnika likovne kulture gosp. Radoša Đorđevića oslikali školske zidove prikladnim grafitima koji su uljepšali školu. Ovom smo gestom pokazali kako na primjeren način iskazati svoju kreativnost oslikavši školu vedrim bojama, bojama svakog malog dječjeg srca.

Poručili bismo svim učenicima kako mržnja nikome nije donijela dobro. Neka se okrenu ljepšim i vedrijim stranama života, jer život je i suviše kratak da bismo ga trošili na prizemne stvari.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

godio na ovim prostorima mržnju i razdor. Kako bi morali smo zajedničkim tove mržnje i okrenuti se takva, kakvu ju mi sk-i oni koji ne žele graditi, što zajedničkim trudom

jepo uređena, u njoj vlada je učenicima drugi dom, njoj i ponašati. Potrebno ulagati kako bi uvijek bila jednako pravilo za sve,

naše lijepe i nove školske vanuli nacionalni simboli. obilježja za svaku je

BILI SMO KREATIVNI

ZABAVA , ODMOR, ALI I RAD

Treća smotra školskih pjevačkih zborova

Sa zborom možete putovati i uveseljavati sebe i druge ljude!

Po tko zna koji put, evo nas, nakon male stanke, opet zajedno. Obavili smo i prvi, ali vrlo kratak ovogodišnji intervju. Otišli smo na 3. smotru školskih pjevačkih zborova koja se održala u Kinu Borova naselja te intervjuirali organizatoricu događanja gđu Zrinku Šimunović.

Možete li se predstaviti ?

Ja sam Zrinka Šimunović, voditeljica stručnog vijeća za glazbenu kulturu Vukovarsko-srijemske županije, vinkovački dio, voditeljica Glazbene škole Josipa Runjanina Vinkovci i voditeljica zbora OŠ Ivana Mažuranića Vinkovci.

Što je to 3. smotra pjevačkih zborova?

3. smotra školskih pjevačkih zborova je susret gdje se sretnu

svi pjevači i pjevačice osnovnih i srednjih glazbenih škola, znači sva djeca koja pjevaju u bilo kojem zboru, u bilo kojoj školi. Ove se godine održava 3. put. Prvi je put izvedena u Vinkovcima, drugi put u Županji i evo nas sada u Vukovaru.

Koliko je zborova sudjelovalo?

Sudjelovalo je 10 zborova, oko 400 pjevača i pjevačica, 10 dirigenata.

Koliko traje priprema?

Priprema jednoga zbora traje cijelu godinu jer se mi pripremamo za božićne koncerte, za neke koncerte i van škole te ostale manifestacije. Neki zborovi prije natjecanja imaju probe i po 4 sata tjedno.

A zašto ove godine baš u Vukovaru?

Htjeli smo obići cijelu županiju. Znači, prvi puta je potekla ideja iz Vinkovaca, drugi puta smo htjeli otići na jug u Županju i evo nas sad ovdje u Vukovaru.

Koje su dobi osobe koje sudjeluju u smotri?

Imamo mlađu školsku dob, to je 1.-4. razreda, srednju školsku dob, to je 5.-8. razreda, i srednjoškolce.

I, za kraj, što biste htjeli poručiti djeci Vukovara?

Priključite se zborovima! Pjevajte, to je jako lijepa stvar! Sa zborom možete putovati i uveseljavati sebe i druge ljude.

PJEVAJTE I VESELITE SE!

Napisali: Andrej Lazić, Jelena Davidović, Nataša Katanić, Jovana Tešić, 7.r.

SVA DJECA ZA JEDNO DIJETE!!!

Vodimo vas na likovno i literarno natjecanje...

Djeca zajedno: u igri, školi, životu...

I ove je godine, kao i prethodne, naša škola skupa s trideset multietničkih škola s područja Osječko – baranjske i Vukovarsko – srijemske županije sudjelovala u likovno – literarnom natjecanju DJECA ZAJEDNO.

Natjecanje su organizirali Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa te Misija OSS-a u Republici Hrvatskoj. Cilj ovog natjecanja je širenje prijateljstva, ljubavi, razumijevanja i tolerancije među različitim etničkim zajednicama. Otvoriti nove putove, osvijetliti stare, povezati djecu te ih usmjeriti ka zajedničkom stvaralaštvu u prijateljskom okruženju.

Naše su male ruke osmislile radionice na kojima su stvarala djeca viših razreda naše škole. Možemo s ponosom reći kako smo rezultatima i više nego zadovoljni!

Sredinom prosinca 2008. godine na završnoj svečanosti koja je po drugi puta održana u Osnovnoj školi Dragutina Tadijanovića u Vukovaru, najboljima su bile uručene nagrade.

MATEA BREKALO, 2. a.

prekrasan likovni uradak koji daje životopisan prikaz prosinačke Badnje večeri.

Po drugi puta smo pokazali kako hoćemo, možemo i želimo.

Kako ?

Svi mi zajedno!!!!

U pratnji ravnateljice gđe Marije Budimir te nastavnika – mentora likovne kulture i hrvatskoga jezika gosp. Radoša Đorđevića i Ivane Skender – Oršolić, učenici obiju smjena primili su zaslužene nagrade. Drugonagrađeni su učenici 7. r. Vladimir Sentivanac i Miloš Bobić. Nagradu su primili za literarne radove iz hrvatskoga jezika. Trećenagrađeni su učenici obiju smjena, a nagradu su dobili za

Napisala: Jovana Tešić, 7.r.

Samoća u prosincu

Prosinac mi donosi tišinu, mir i spokoj. Čini se kako sve tone u lagani san.

Ulazim u noć, u tajanstvenu noćnu priču. Prolazim kroz tamu, a izdaleka vidim zvjezdice kako trepere. To su zasigurno anđeli.

Uzdižu me do neba, penju me u svjetlost vječnu. Spašavaju me ta draga bića u treptavim bijelim haljinama s prekrasnim zvucima harfe. Snaže me i hrabre, pjevaju mi i šapću. Izgovaraju najljepšu molitvu, molitvu neba.

Ima dana kad sam sam, napušten od svih koji kažu da im nešto značim. Ostavljen od licemjernih pojava koje zasipaju svijet. Podnosim sve, ali ne samoću i licemjerje u adventskim večerima. One su mi najteže. Tih dana najviše boli.

Jedina mi je svjetlost u mraku mala zvjezdica na nebu u treptavoj bijeloj haljini koja mi mekim pogledom daje do znanja da nisam sam.

Vladimir Sentivanac, 7.r.

ANA BRALA, 2.a.

Božić u nama

Sada želju zaželi i oči zatvori, čuješ li, čuješ, kako netko blago zbori?

O ljubavi, nadi, blagostanju, sreći, samo treba vjerovati i to tiho reći.

Neka božićno drveće nježno zasvijetli, neka bude mira, a melodija ljubavi na pragu tvom noćas svira.

Rodio se On, Spasitelj naš mali, kojeg svaka kuća, s nama tiho slavi.

Božić je u nama, blagoslov i nada, Uzvišenje Kristovo Nek' nas prati sada.

Pomolimo se za sve bez ljubavi i topline, Zazovimo, zazovimo, na Božić im ime.

Božić je u nama, Blagoslov i nada, Uzvišenje Kristovo Nek' nas prati sada.

Vanja Plavšić, 7.r.

NAŠE MALE SVAŠTARIJE I MAŠTARIJE

Povodom Dana škole organizirali smo radionicu s učenicima od 5. do 8. razreda te članovima literarne družine i družine za modu i dizajn. Izradili smo plakate na kojima je naša škola prezentirana nekada i danas. Učenici su zapisivali i svoja zapažanja o prednostima rada u novoj, obnovljenoj školi. Vrijedne ruke naših učenika izradile su prekrasne uratke na hamer - papiru na kojem su lijepili jesenje plodove i tako načinili zanimljive zidne suvenire pod nazivom istoimenoga zbornika Neka te vole suncokreti. Naime, suveniri su upotpunjeni motivima jeseni, jesenjeg ugođaja sa žutim suncokretima. Do izražaja je došla učenička mašta, kreativnost i sloboda izražavanja.

Druga radionica organizirana je nekoliko dana prije Božićnih blagdana. Izrađeno je bezbroj blagdanskih čestitki, a naša je kreativnost nadmašila očekivano: organizirali smo prodajnu izložbu na kojoj je bila zatražena i čestitka više...

Mjesec siječanj u znaku je obilježavanja još nekoliko radionica koje bi trebale biti realizirane za nekoliko dana. Dosjetili smo se kako bi bilo lijepo za Dan ljubavi obasuti našu školu čestitkama ljubavnih motiva likovnog i literarnog karaktera, okruniti ručice djece unikatnim dječjim žičanim nakitom te prigodnim kožnim broševima veselih boja kakve i priliče veljači. No, to nije sve! Usudili smo se još hrabrije prionuti poslu te postati pravi mali majstori zanata. Još nas samo čekaju male drvene šnitice koje željno iščekuju šaranje i bajanje kistom uz pokoju kratku ljubavnu priču.

Ma što vam još reći? Imamo beskrajnu volju i veliku energiju napraviti za našu školu nešto lijepo i vrijedno, jer što ima ljepše i vrjednije od sloge, rada i ljubavi...

Napisali: učenici Literarne družine i Družine za modu i dizajn

ZAJEDNO - JAČI!

Timski rad kreativne i lutkarske družine

U jesenskoj šetnji šumom prikupili smo vrlo lijepe plodove koji, osim što ukrašavaju naš izlog, mogu poslužiti za kreativnu igru.

Svoju smo kolekciju upotpunili divljim kestenjem i žirovima, a ostale plodove sačuvat ćemo za izradu ADVENTSKIH VIJENACA ZA BOŽIĆ.

Prihvatili smo se izrade našeg Kestenka. Sve je iskrilo oko nas. Ovo je bio još jedan primjer kako kreativnost ne poznaje prepreke. Kestenko je razveselio učenike te zabljesnuo u našim rukama.

Nastavnice Dora Šestan i Ivana Livada zaželjele su nam još bezbroj uspješnih radionica, stoga na posao!!!

Napisala: Jovana Tešić, 7.r.

Tradicija u školi

Napokon dugo iščekivani dan i druženje s pregačama i malim pekarima.... Povodom proslave Dana kruha i Dana zahvalnosti za plodove zemlje učenici nižih razreda naše škole izrađivali su plakate, upoznavali se s plodovima zemlje, značenjem i očuvanjem prirode, važnosti žita i pekarskih proizvoda...

U školskoj je kuhinji odzvanjao žamor, a neumorne dječje ruke su vrijedno oblikovale tijesto. Učiteljice su bile zadovoljni promatrači u ovoj veseloj, poučnoj i nadasve ukusnoj igri znanja, volje i spretnosti. Rezultat rada i te kako je bio vidljiv. Na limu za pečenje osvanule su brojne učeničke pekarske kreacije koje su kasnije bile i kušane. U slast!!

Napisala: Maja Tanasić, 7.r.

VRIJEDNI SMO PEKARI MALI...

Dan kruha obilježili smo 15. listopada

U školu smo trebali donijeti neki proizvod od brašna. Drugi smo sat mijesili i pravili različite oblike od pripravljene smjese. Bilo je jako zanimljivo, pokazali smo svoju kreativnost i umijeće. Učiteljica nam je zadala da na papiriće napišemo što je nama kruh. Poslije odmora došao je svećenik i blagoslovio naš kruh. Svi smo sišli u predvorje i blagoslov je mogao početi. Svećenik je bio vrlo šaljiv i svi smo se smijali i dobro zabavljali. Kako bismo uljepšali svečanost pripremili smo priredbu. Recitali smo molitvu kruhu i još nekoliko prigodnih recitacija.

Na kraju smo čitali svoje poruke. U razredu smo jeli svoje proizvode i zabavljali se. Ovaj smo dan proveli ugodno i zanimljivo te ćemo ga upamtiti.

Napisao:
Miloš Bobić,
7.r.

MOŽEMO LI I KUŠATI...?

Vesela likovna radionica

Fantastičan vodič kroz svijet mašte

obećao: "Doći ću vam opet na proljeće kada okopni snijeg i zapjevaju ptice!!"

Dobar dan! Možete li se predstaviti?
Mogu! Zovem se Dražen Budimir.

Neobično nam je drago što ste danas s nama. Zanima me koju ste školu završili, gdje i kada?
Završio sam Umjetničku akademiju u Osijeku.

U mjesecu prosincu 2008. godine učiteljica Maja Stjepanović, u suradnji s ostalim učiteljima razredne nastave, organizirala je likovnu radionicu kojoj je nazočio Master student Umjetničke akademije u Osijeku Dražen Budimir.

Učenici razredne nastave s veseljem i radošću iščekivali su druženje s mladim likovnim umjetnikom. Dražen je bio fantastičan vodič kroz svijet mašte putem kolaža, drva i kartona. Mladi ih je likovnjak uputio u različite načine bojanja i ukrašavanja, proučavao s njima oblike koji su bili odlična motivacija predstojećim blagdanima. Splet pjesme, vrijednih ruku, razigrane mašte i zvonkoga smijeha, ispunili su učionice, a izlozi zabljesnuli školom.

Uz brojne pohvale i oduševljenje viđenim, uslijedio je rastanak s Draženom koji je iskreno

Ljubav i sklonost prema slikanju vjerojatno ste osjetili još od najranijeg djetinjstva, molim vaš komentar!

Da, od 4. razreda osnovne škole.

Vidite li se jednoga dana u prosvjeti i biste li se time htjeli baviti u budućnosti?

Svakako, u budućnosti bih htio raditi u školi, na bilo koji način.

Kao i mnogi, zasigurno i vi imate svoga uzora u slikarstvu...

Naravno, to su Lucijan Frojd i Ksenija Haltner.

Jeste li diplomirali i gdje?
Završio sam dodiplomski studij na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Trenutno polazim diplomski magistarski studij na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Kojim materijalima najviše volite raditi?

Najviše slikam akrilnim bojama.

VRIJEDNE MALE RUČICE

Jeste li tijekom svoga bavljenja likovnošću osvojili neke nagrade?

Jesam, i to puno prije Akademije na različitim natjecanjima.

Jeste li često sudjelovali na radionicama?

Da, odrađivao sam više radionica, neke s djecom, a neke s odraslima. Zadnju sam radionicu radio s djecom u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku s 4. razredom.

Koji su vam daljnji planovi u umjetničkom izražavanju?

Želim usavršiti svoj slikarski izričaj i želim, u sljedećih godinu dana, napraviti dvije samostalne izložbe.

Bili ste na raznim radionicama, natjecajima, jeste li bili na nekim slikarskim izložbama?

Da, jesam. Izlagao sam na više izložbi, trenutno izlažem na izložbi Udruge „OTOM POTOM“ i na Slavonskom genalu.

Kako vam se svidjela radionica s djecom naše škole?

Iako je bilo naporno, djeca su me razveselila, vrlo su kreativna i uživam raditi s njima!

Za kraj, poruka mladima naše škole bila bi...?

Budite vrijedni i kreativni te svoju kreativnost koristite za pozitivne stvari u pravome smjeru. Važno je svu svoju energiju usmjeriti na stvaranje!

Kreativnost i ljubav prema stvaralaštvu i umjetnosti može se izraziti na različite načine. Dražen nam je ovim radionicama pokazao kako svijet izgleda gledan očima mladog umjetnika. Moramo priznati, svidjelo nam se i jako smo uživali!

Napisala: Jelena Davidovic, 7.r.

INTERVJU S D. ČAČIJOM

JAZZ FASHION

Želimo sa svima jedinstvo, a naš bend je savršen primjer onoga o čemu govorimo!

ZAJEDNO SMO JAČI!

Ekipa Carpe Diema kasno navečer posjetila je Muzej koji se nalazi u Dvorcu grofa Eltza. Tamo je održan jazz koncert na kojem smo intervjuirali D.Čačiju pjevača, jazz benda.

Ja sam Danijel Čačija. Dolazim iz Njemačke, tamo živim i studiram vokal jazz, na drugoj sam godini. Danas, evo, nastupam tu u Vukovaru. Imam 21 godinu.

Zašto baš jazz?

Zašto ne?! Hehe... volim puninu, volim raznolikost u harmonijama, volim improvizaciju, volim dinamiku. Jazz je jedna vrlo bogata glazba, stoga mi se sviđa.

Najavili ste turneju po Hrvatskoj- Zagreb, Osijek i Vukovar. Koji je povod vaše turneje?

Povod naše turneje je pokazati ljudima kako, bez obzira na naciju, religiju, boju kože, želimo sa svima jedinstvo. Želimo sve nacije povezati, a i naš bend je savršen primjer ovoga o čemu sad govorimo. Bend upotpunjuju Rus, Židov, Nijemac i ja - Hrvat.

Jeste li sami pisci svojih tekstova i skladatelji svoje glazbe?

Skladatelji svoje glazbe nismo, pošto važe jazz standardi, a većinu tekstova napisali smo sami.

Pjevate li samo ili katkad znate i zasvirati s bendom?

Znam ponekad i svirati, kada nedostaje pijanista, kao na jednom jazz skupu u Frankfurtu koji se zove Jazz fashion. Onda se skupe svi glazbenici i druže se uz glazbu.

Budući da ste jazzer, možete li nam reći nešto više o jazzu?

Jazz je... jazz je... to vam je dinamična glazba koja iznosi jednu temu u melodiji i onda preko te melodije imate harmoniju i nakon iznošenja melodije pjeva se nešto što nema veze s melodijom, ali to mora biti u sklopu harmonije. U jazzu su obavezni bubnjevi, klavir i bas. Vjerojatno niste shvatili ništa od ove rečenice... hehe...

Koja je vaša poruka djeci Vukovara?

Djeco, bez obzira na prošlost koja je malo tamnija, bez obzira na sve, držite se jedni uz druge, družite se, stvarajte zajedno projekte, razvijajte se baš kao što smo i mi – zajedno smo jači. Želim ohrabriti svu djecu Vukovara da naprave nešto od svoje mladosti, jer imaju više no što misle – imate jedni druge. To je sasvim dovoljno za lijepu budućnost i zajedničko stvaranje.

Napisali: Andrej Lazić i Nataša Katanić, 7.r.

ŽIVOT JE KAO KLAVIR

Osvajanjem prvog mjesta za interpretaciju pjesme ŽIVOT JE K' O KLAVIR na MINI TINI FESTIVALU, Nikolina je postala poznata i cijenjena interpretatorica suvremene dječje pjesme *Život je k'o klavir...*

PONOS CIJELE ŠKOLE

Nikolina Topić - najbolja pjevačica na MINI TINI FESTU

U petak 3. listopada 2008 godine u 19 sati održao se MINI TINI FEST u Vukovaru. U natjecanju su sudjelovali učenici osnovnih škola Vukovarsko-srijemske županije pa tako i naša. Svrha natjecanja bila je odabir najboljih glazbenih interpretacija.

Učenica 8. razreda Nikolina Topić osvojila je prvo mjesto za interpretaciju u uzrastu od 6. do 8. razreda. U natjecanju je sudjelovalo 10 osnovnih škola s ovoga područja.

Nikolina je glazbu zavoljela kao mala, no posebno ju je privukao zvuk klavira. Polazi Glazbenu školu u Vukovaru već 6 godina. U osnovnoj školi pjeva u pjevačkom zboru. Često je nastupala na kulturnim manifestacijama naše škole i u Vukovaru.

U početku svoje karijere solo pjevanja bila je tiha, bojažljiva i s tremom. Danas, s pravom, možemo reći, Nikolina je pravi interpretator suvremene dječje pjesme, pravi mali umjetnik. Vrlo je vrijedna, uporna i daje sve o sebe. Kako bi uvijek u razredu stvorila dobro raspoloženje, a time očarala sve nas, odsvirala bi nam sonatinu ili sonatu. Drugo mjesto za interpretaciju na MINI TINI FESTU osvojile su najmlađe natjecateljice Jovana Ličina i Olga Radulović (uč. 2. razreda) pjesmom Raspust. Učenica Miljana Đukić (4.r.) i Isidora Karan (5.r.) izvele su pjesmu Mali princ te dobile priznanje za nastup i veliki pljesak publike. Svaka je pjesmica popraćena plesnom izvedbom koju su učenici sami osmislili. Skupina broji 8 članova. Uz svakog solo pjevača nastupio je i mali zbor s 12 članova.

Ovim putem želim iskazati zahvalnost svima koji su postigli uspjeh na festivalu. MINI TINI FEST je kroz suvremeni glazbeni izraz vratio dječju pjesmu tamo gdje joj je i mjesto – u školske klupe te time pridonio osuvremenjivanju nastave glazbene kulture. Zahvaljujemo se i kompozitoru Jovanu Joci Adamovu na prekrasnom poklonu svakom djetetu. Želja je svih učenika škole kao i moja, da MINI TINI FEST postane tradicionalni kulturni događaj, a ujedno i glazbeni pokret djece svih osnovnih škola.

Dojmovi učenika s MINI TINI FESTA...

Jovana Tešić i Nataša Katanić:

Minja Subota došao je u naš lijepi grad Vukovar tražiti mlade talente, među kojima smo imali priliku natjecati se i osvojiti prvo i zavidno mjesto. Natjecali smo se u pjevanju i plesanju. Imali smo zbor, plesnu skupinu i pjevačicu Nikolinu Topić.

Nikolina Topić:

Idem u 8.r. Osnovne škole S. Glavaševića. Naporno smo vježbali kako bismo postigli izvrsne rezultate. Moja pjesma zove se "Život je ko' klavir". Nastavnica glazbenog Verica Karliček pomaže nam i velika nam je potpora.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

ŽIVOT JE KAO KLAVIR

OTVORENO PISMO MALOG VOLONTERA

TUŽAN SAM...

Zovem se Andrej i idem u 7.razred. Odličan sam učenik i polazim školu kojom zrači ljubav, prijateljstvo i sloga, a svaki učenik osjeća sigurnost i zadovoljstvo. Škola je lijepa, uredna i nova. Ona svakom djetetu pruža niz mogućnosti. Učitelji, koje susrećemo na hodnicima, nisu samo slučajni prolaznici; oni su prijatelji, brižni ljudi koji nas hrabre, ljudi koji nas žele osnažiti i spremne poslati u svijet. Pružaju nam čvrst oslonac, daju temelje, uče kako se brinuti za druge, polako i sigurno u nas ugrađuju osjećaj za sve ljude ovog svijeta bez obzira na boju kože, vjeru ili nacionalnost. Usmjeravaju nas ka plemenitosti, pravdi i toleranciji, uče istinskim vrijednostima jedne zajednice. U našoj školi čuje se dječji smijeh.

No, svijet u kojem živimo i nije tako savršen, pun boja, a život uvijek pravedan i lak. Često se ispod površine, koja se nekada čini beskrajno glatka i sjajna, zrcali nešto sasvim drugo. Lako se možemo poskliznuti i pasti. Život nije uvijek smijeh, čovjek nije uvijek dobar, a ljudska grubost katkad može dosegnuti nebo. Ovog puta želimo mi - djeca dosegnuti nebo, a na svakoj zvijezdi ostaviti trag naših malih, vrijednih ručica. Tako će svaka zvijezdica biti sjajnija, a život ispod nje vedriji i ljepši. Svjedoci smo brzine vremena u kojem živimo. Često nemamo vremena za male stvari, za ljubaznost, a ona je put ka

sreći. Ne uživamo u cvijeću niti se prepuštamo cvrkutu ptica, dječjem smijehu ili kiši. Jednostavno, puštamo ih da prolaze mimo nas i najmanje pazimo na ono što je najvrjednije - jedan

život. Još sam uvijek dijete i ne mislim da treba dosegnuti zvijezde i biti na najvećoj ili najsajnijom, ali mislim kako životne probleme treba rješavati onako kako dolaze - polako, sigurno i srcem. Najobičnije svakodnevne stvari najslađe su u životu svakog čovjeka, a najveća hrabrost prkositi ružnim stvarima, zločestim ljudima, veseliti se životu koji je jednako vrijedan za sve.

Svako biće ima pravo na mir, slobodu, sigurnost i mogućnost izbora i to mu pravo nitko ne može oduzeti. To nas obogaćuje i čini velikima. Na putu od kuće do škole susrećemo se s malim, nemoćnim i odbačenim životinjama. Pitam se, tko je odgovoran za njihov život? Djeca, ali i odrasli! Razočaran sam spoznajom koliko čovjek može biti grub i nezahvalan. Polako nam je stiglo ljeto, ljudi odlaze na godišnje odmore, a imaju kućne ljubimce koje, tvrde - vole..?! "Vole" ih tijekom godine, a kada ne znaju kuda bi s njima, radi vlastitog luksuza ostavljaju ih na ulici prepuštene samima sebi. Tijekom tih nekoliko dana nedostaje im ljubav, toplina doma, šarene posudica s mlijekom i obilan ručak. Mnogi se skrivaju od hladnoće po malim i uskim uličicama, sami, napušteni, bolesni, gladni i promrzli. Na taj način plaše djecu iz susjedstva i ugrožavaju živote prolaznika. Zar to zovu ljubav?! Znači li ljubav lišiti slobode i života male, bespomoćne životinje?! Ako znači, mi tu ljubavi ne poznamo. Ali promijeniti, to svakako želimo! Djeca vole životinje, hrane ih, kupaju i igraju se s njima. Oni su najvjerniji čovjekovi prijatelji. Oni koji ih ipak nemaju, a među njima sam ja jer živim u stanu koji nije prikladno mjesto za život jednog malog stvorenja, često ih pozele vidjeti, poigrati se s njima, no nebrojeno puta ta igra završi kobno. Želimo i to promijeniti.

Ljubav prema psima, velika želja i veliko srce, organizirani odlazak učenika u Azil-Nemetin te primljena prijava za sudjelovanje u natječaju, potakla nas je na osmišljavanje, pristup i realizaciju ovog projekta. Naše male ruke uključile su se i prikupljanju novčanih sredstava, kojima smo psima u Azilu pružili nesebičnu pomoć. No, svjesni smo kako je ta pomoć kratkotrajna, a psima treba puno, puno više. Sretno smo jer postoji mjesto za udomljavanje napuštenih životinja, ali nesretni viđenim, teškim životnim uvjetima pasa. Želimo nastaviti s plemenitim i humanim akcijama, želimo pomoći zajedno sa svojim roditeljima, ravnateljima i učiteljima kako bi život pasa u zajednici bio što kvalitetniji i bolji. Odrasli će nam svojim znanjem i iskustvom pomoći u provedbi volonterskih aktivnosti. Želimo dati potporu, uložiti svoje vrijeme, dati svoj ljudski i financijski prilog. Želimo se priključiti ovom plemenitom projektu, pružiti nekome bolju budućnost te aktivno sudjelovati u obilježavanju Međunarodnog dana volontera.

Sva su djeca spremna na izazov. Želimo svaki dio svog vremena iskoristiti za radionice na kojima bismo mogli izgraditi na stotine i stotine drvenih kućica za napuštene psiće. Želimo svima pokazati sposobnost dobre organizacije i praktičnog rada, a Vama poželjeti bezbroj lijepih želja jer imate sluha za druge.

Vaš Andrej!

POSJET KNJIŽNICI POVODOM MJESECA KNJIGE

Znanje je najveće bogatstvo svakog pojedinca, svakog naroda, ali i cijeloga čovječanstva!

Knjižnica je mjesto koje nas oplemenjuje duhom i daje nam znanje. Prostor u kojemu su informacije iz svih područja ljudskoga života skupljene na jednome mjestu te dostupne svim čitateljima bez obzira na uzrast.

Svako pročitano djelo iza sebe ostavlja osobit dojam, nagoni nas na razmišljanje i zaključivanje što je i bit druženja s knjigom. Kažemo kako smo bogati onoliko, koliko smo knjiga pročitali... Knjiga je put k boljem izražavanju, novim spoznajama i mnogobrojnim iskustvima. Njome postajemo bogatiji, vedriji i plemenitiji.

Dana 18. studenoga 2008. učenici 7. r. posjetili su Knjižnicu Borova naselja. Gospodin Željko Matuzović pokazao se, kao i svaki put, kao izvrstan domaćin te nam u suradnji s nastavnicama Danicom Ivković i Ivanom Skender – Oršolić osmislio jednosatnu radionicu povodom

KNJIGA JE MAJKA ZNANJA!

Mjeseca knjige.

Vrijeme nam je proletjelo te donijelo mnoštvo ugodnih trenutaka. Susreli smo se s knjižnom građom, naučili se njome služiti, upoznali sadržaj knjižnog fonda te saznali mnogo o referentnoj zbirci.

Pri samome kraju druženja domaćin nam se obratio riječima: *Djeco, čitajte, čitanje je najvrjedniji način bogaćenja vašega znanja!!!*

AKTIVNI I UPORNI

NAJBOLJA JE!

Naša škola redovito organizira odlaske u Knjižnicu Borova naselja te u suradnji s knjižničarima priprema različite radionice. O tome smo ispitali glavnog protagonista zbivanja...

Dobar dan! Možete li se predstaviti?

Dobar dan! Ja sam Željko Matuzović, knjižničar sam u Knjižnici u Borovu naselju - ogranak središnje knjižnice u Vukovaru.

Kako je tekao vaš životni put i odabir odgovarajućeg, za vas, životnog poziva?

Zaposlio sam se kao profesor hrvatskog jezika i književnosti 2002. godine, međutim, uvjet za rad u ovoj ustanovi bio je i završen studij knjižničarstva, što sam upisao naredne 2003. godine u Osijeku. Studij knjižničarstva trajao je 4 semestra. Tako sam završio i taj studij, i evo, danas sam, diplomirani knjižničar.

Kada ste osjetili ljubav prema knjigama i spoznali kako će to biti vaše buduće zanimanje?

Ljubav prema knjigama osjetio sam u najranijoj dobi, još dok nisam znao čitati. Uvijek sam volio, kako bi rekla moja mama, igrati se slikovnicama, tražiti da mi se prepričavaju bajke, a onda, naravno, na početku školovanja sam i sam čitao knjige. Ljubav prema knjizi nije me napuštala do dana današnjega, a to se vidi u ovome poslu, koji nije došao slučajno - oduvijek sam volio raditi s ljudima, bio upućen u filozofske tekstove, općenito u tekstove s kojima sam meditirao i o kojima sam razmišljao.

Koliko knjiga broji knjižnica u Borovu naselju?

Knjižnica broji oko 10 200 knjiga.

Mnogi čitaju knjige, no ima li onih koji su više usmjereni i vjerniji knjizi od ostalih?

Ne mogu ih posebno izdvojiti. To su zaposleni, nezaposleni, umirovljenici, svi oni čitaju i oni su naši stalni čitači, što znači da tijekom cijele godine jednako dolaze, posuđuju i čitaju. Kod djece interes varira, postoji manja skupina intenzivnih čitača koji dolaze, posuđuju i čitaju, ali uglavnom je to ciljani dolazak koji je vezan uz lektire.

Održavaju li se u vašoj knjižnici radionice, izložbe slika i sl. događanja koja privlače djecu i odrasle?

Svi znamo kako je knjižnica informatička, ali, uvijek to naglasimo, i kulturna ustanova sredine u kojoj djelujemo. Nastojimo poticati i njegovati, zato nam je vrlo važno djelovanje u ovako lijepom, prostranom, primjerenom ambijentu. Imamo redovno predstavljanja knjiga, kako je to program odredio, i druge zanimljivosti. Moram priznati, vrlo smo zadovoljni odzivom sugrađana i uvijek ima onih koji nam imaju u tome pogledu što ponuditi. Iako je Vukovar manji grad, on doista ima mnogo toga za ponuditi: kreativne ljude koji se okušavaju kao likovnjaci, pisci ili pjesnici, što mi podržavamo i nastojimo realizirati u idiličnom prostoru.

SA ZADOVOLJSTVOM TE ČITAM...

Slažete li se s rečenicom "Knjiga je majka znanja".

Apsolutno! Knjiga nam može donijeti samo dobra, može

nas oplemeniti i učiniti boljim ljudima.

Ne čitajte na zapovijed, nego osjetite ljubav i svu blagodat čitanja koje čovjeka oplemenjuju!!!

Evo, nakon mnoštva postavljenih pitanja, izabrali smo samo neka. Radosni smo jer naša suradnja traje već dugi niz godina. Djeci je ponuđen mirni kutak u kojemu mogu nesmetano bježati iz stvarnosti u svijet mašte sa svojim najboljim prijateljom - knjigom.

Napisala: Jelena Davidovic, 7.r.

I ove godine NAGRADA za najbolje!!!

Važno je truditi se, njegovati i razumjeti duh prijateljstva, međusobnog uvažavanja i VAŽNO JE IMATI PODRŠKU!!!

Nacionalna je zaklada i ove godine dodijelila dvije godišnje nagrade – Škola, prijatelj zajednice i Zajedno za bolje.

Dana 24. studenoga 2008. Zaklada je obilježila 5. obljetnicu mnoštvu iskrenih i srcem otvorenih Hotela, mnoge je ostavio bez riječi.

Među uzvanicima nazočni i gradonačelnici brojnih hrvatskih tivnu Barbaru Kolar, govor je održala – Matić te uručila nagrade. Jedna od

Ravnateljica, gospođa Marija te nastavnica hrvatskoga jezika Ivana nagradu u ime cijele škole te se projekta, koji bi trebao biti realiziran u

Svečanost je završena predte ukusnim domjenkom uz druženje,

Važno je nekoga usrećiti,

Pomaganje drugima naša je veličina koja nam daje osjećaj vlastite vrijednosti. Stoga, činite dobro, jer dobro se dobrim vraća!

UPOZNAJMO SE...

u Kristalnoj dvorani Westin u Zagrebu svoga djelovanja. Dirljiv pogled prema ljudima u prekrasno uređenoj dvorani

su bili i saborski zastupnici, načelnici županija. Uz prigodan program i atraktivnu voditeljicu Zaklade gđa. Cvjetana Plavša nagrađenih škola bila je i naša.

Budimir, učenica 4. r. Magdalena Budimir Skender – Oršolić s ponosom su primile savjesno založile za skorašnju provedbu prosincu ove godine.

stavljanjem dvaju računalnih programa razgovor i razmjenu iskustava.

prići mu i prijateljski pružiti ruku.

LJUBAV, VOLJA I VELIKO SRCE

